30/10/2026

Шест година од упокојења митрополита Амфилохија

Поводом шесте годишњице упокојења Митрополита црногорско-приморског Амфилохија, 30. октобра 2026. године у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици служена је света архијерејска Литургија. Молитвено сабрање је окупило архијереје, бројно свештенство и свештеномонаштво, монаштво и верни народ, који су се у љубави и благодарности помолили за покој душе свог духовног оца, пастира и учитеља.

Светом службом Божјом началствовао је Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије. Саслуживали су: високопреосвећена господа митрополити милешевски Атанасије, рашко-призренски Теодосије, захумско-херцеговачки и стонско-приморски Димитрије и ђирокастријски Натанаило из Албанске Православне Цркве; преосвећена господа епископи пакрачки и славонски Јован, буеносаиресски и јужно-централноамерички Кирило, супрасаљски Андреј из Пољске Православне Цркве и викарни диоклијски Пајсије; уз саслужење бројног свештенства и свештеномонаштва.

Након читања светог Јеванђеља, сабранима се архипастирском беседом

обратио Митрополит рашко-призренски г. Теодосије који је, тумачећи јеванђељско казивање о слању седамдесеторице ученика на проповед, указао на одговорност пастирског служења чији је смисао привођење људи Богу и спасењу. Нагласио је да истински пастир, угледајући се на Господа Исуса Христа, служи ближњима, носи у себи мир Божји и преноси га онима који су му поверени. Управо је такво служење, посведочио је митрополит Теодосије, обележило живот блаженопочившег митрополита Амфилохија, који је поверени му народ духовно хранио речју Божјом, неуморно сведочећи Христову истину и љубав: „Он је напасао своје стадо речју Божјом и био је спреман у сваком тренутку да живот свој положи за народ свој, за ближње своје. Исповедао је Христову истину и правду, не гледајући да ли ће тиме угодити људима, јер је живео за Христа и служио Христу. Управо реч Христова, љубав коју је носио и мир који је другима давао учинили су да његово дело овде, у Митрополији, у нашој и у васељенској Цркви, буде равно апостолском делу. То говоре плодови његове вере, његовог служења и његовог рада".

Подсећајући на тешке околности у којима је митрополит Амфилохије преузео управљање Митрополијом, Високопреосвећени је истакао да се плодови његовог труда препознају у обновљеном црквеном животу, храмовима, верном народу и деци која одрастају у вери Христовој. Са посебном благодарношћу осврнуо се на његову љубав и бригу за страдални народ Косова и Метохије, којем је пружао утеху, подршку и духовно укрепљење. Говорећи о настављању тог пастирског дела, митрополит Теодосије је указао на служење митрополита Јоаникија и на одговорност свих да примљено духовно наслеђе чувају животом у Христу: „То је завет који смо примили од нашег доброг митрополита Амфилохија, да служимо Богу, да служимо Цркви Христовој и ближњима, да будемо несебични, да ширимо братољубље, слогу и јединство, али у Христу. Нека би Господ дао нама и вере и наде и љубави да наставимо дело нашег претходника, доброг митрополита, да и ми мислимо на оно што је Божје више него на оно што је људско, да мислимо на небеско и вечно више него на оно што је земаљско и пролазно".

Закључујући беседу, позвао је сабране да молитвено памћење на митрополита Амфилохија буде праћено трудом да се његов пример следи у вери, нади, љубави и пожртвованом служењу ближњима.

По отпусту, архијерејима, свештенству, монаштву и верном народу обратио се Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије. Подсетивши да је блаженопочивши митрополит Амфилохије оставио дубок печат у душама

људи, у Црној Гори и далеко изван њених граница, говорио је о његовој духовној ширини, стваралачким даровима и очинској приступачности:

„Човек васељенске ширине духа, човек стваралац, даровит, изузетан, посебан, али некако свима нама приступачан. Остао је у нашим душама, у нашем срцу, као прави духовни пастир. И данас нас његова молитва греје и руководи. Он је свим својим бићем припадао Црној Гори и Српској Православној Цркви, али исто тако и васељенском православљу. Говорио је у појединим моментима, мислећи и желећи да обухвати сву васељену, сву творевину Божју, а посебно све људе и нарочито децу: 'Васељена ми је уска'. Такав је то био човек".

Ту ширину, нагласио је митрополит Јоаникије, пратила је пажња према сваком страдалном човеку. Блаженопочивши Митрополит је умео да препозна патњу сиромашних, болесних и ожалошћених и да са њима подели њихов терет, будући истински састрадалник свима којима су били потребни милост, помоћ и утеха. Указујући на то да се величина таквих личности потпуније сагледава са временске удаљености, Високопреосвећени је истакао да љубав митрополита Амфилохија остаје жива у сабрањима Цркве и у заједници коју је изграђивао:

„Њих савременици не могу сагледати. Они су такви да се њихова величина сагледава кроз време. Убеђени смо да је један од тих великих синова наше Свете Цркве и наш блаженопочивши митрополит Амфилохије. Отишао је између нас у наручје Божје, али је остао са нама и радује се сваком нашем сабрању. Радује се сваком нашем успеху, а нарочито када смо способни да превазилазимо наше међусобне неспоразуме, да их далеко отерамо од нас и да једни друге увек знамо загрлити и превазићи све препреке и неспоразуме које ђаво подмеће и сеје овде, у овом свету".

Митрополит Јоаникије је заблагодарио свој браћи архијерејима на молитвеном учешћу, посебно Митрополиту ђирокастријском г. Натанаилу и Епископу супрасаљском г. Андреју, који су на сабрање донели љубав својих помесних Цркава и свог народа. Изразио је радост због братских сусрета и узајамних посета, нагласивши значај неговања заједништва и међусобне подршке. Благодарећи архијерејима Српске Православне Цркве, указао је на то да заједничко служење, молитва и братска љубав представљају живо сведочанство завештања блаженопочившег Митрополита:

„Ми се редовно сабирамо, састајемо, заједно служимо. Молимо се једни за друге, подржавамо једни друге и нарочито у оваквим приликама ми смо увек

заједно, а то је и завештање нашег блаженопочившег митрополита Амфилохија. Буду понекад међу људима неки неспоразуми и то је потпуно природно да се догађа и због наших слабости, а нарочито због искушења од овог света, где ђаво сеје мржњу и пакост. Али немојте никада да дозволите да то поремети ваш темељни однос према ближњем. И ми се трудимо да то увек сведочимо.”

Након одслужене свете Литургије, архијереји су са свештенством и

рополиту

филохија

1938
2020
1990 — 2020

spc.rs